

BUDOUCNOST CÍRKVE

Chcete být svatí?
- *František Radkovský*

**Učiňme člověka jako
muže a ženu**
- *Josef Kajnek*

Nebojte se vysokého ideálu
- *Jan Graubner*

**Ježíšovo slovo má moc
dotknout se každého srdce**
- *Papež František*

**Pastorační program Sekce
pro mládež ČBK 2014 - 2018**

**Celostátní setkání animátorů
Třešť 2014 Nikdo není ostrov**

4

**říjen
2014**

EDITORIAL

Milí čtenáři,

zdravím vás u dalšího čísla časopisu Budoucnost církve.

Toto číslo je zaměřeno na dvě události, které proběhly během léta. Jedná se o Celostátní setkání animátorů a o VI. setkání asijské mládeže, které proběhlo v srpnu v Jižní Koreji.

Na 500 mladých se sešlo v Třešti, kde proběhlo Celostátní setkání animátorů. Pozorně naslouchali odborníkům, kněžím a také svým biskupům. Promluvy biskupů najdete právě v tomto čísle.

„Je dobře, že jsme tady“. Těmito slovy zahájil papež František promluvu k asijské mládeži. Tuto a další promluvy z tohoto setkání naleznete na těchto stránkách.

Zveřejňujeme pastorační program Sekce pro mládež pro podporu společenství mládeže pro období 2014 – 2018.

Kříž SDM bude putovat po ČR. Přinášíme rozpis putování po jednotlivých diecésích. Také zde naleznete první informace o SDM Krakov 2016.

Celé číslo je doplněno fotkami z Celostátního setkání animátorů.

V případě, že máte jakékoli postřehy, návrhy, připomínky či dotazy, pište na náš email: mladez@cirkev.cz.

Věřím, že nad stránkami 4. čísla prožijete hezké chvíle.

Veronika Lehrlová

BUDOUCNOST CÍRKVE, časopis pro podporu pastorační mládeže. Ročník XXI., číslo 4. Vychází 5x ročně.
Vydává: Asociace křesťanských sdružení mládeže, o.s. a Sekce pro mládež České biskupské konference, Thákurova 3, 160 00 Praha 6.

Redakční rada: SCS. Lic. Kateřina Regendová, P. ThDr. Jan Balík, PhD., P. Mgr. Roman Kubín.

Šéfredaktor: P. ThDr. Jan Balík, PhD.

Redakce: Veronika Lehrlová, Zdeňka Jakešová, Marie Světničková, Anna Brabcová a Josef Čaban.

Adresa: Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel.: 220 181 739, mladez@cirkev.cz.

Grafika: Martin Vocet

Grafika obsahu a sazba: Milan Čok

Tisk: Tiskárna Kleinwächter, Frýdek-Místek

Registrace MK ČR E 18746. ISSN 1803-8131.

Objednávky přijímá redakce časopisu. Rozšiřuje se bezplatně.

OBSAH

Editorial	2
Přijď, Tvůrce, Duchu Svatý, k nám	3
Chcete být svatí?	4
Učiňme člověka jako muže a ženu	6
Nebojte se vysokého ideálu	8
Cesta papeže do Jižní Koreje	10
Ježíšovo slovo má moc dotknout se každého srdce	10
Dovolte Kristu, aby přetvořil váš optimismus na naději	12
Víra ze své povahy není soustředěna na sebe samu	14
Mladý musí jít vpřed cestou odvahy	17
Pastorační program Sekce pro mládež ČBK na podporu společenství mládeže pro období 2014 - 2018	18
Celostátní setkání animátorů Třešť 2014 Nikdo není ostrov	24
Grafy z Třeštidla	26
Putování kříže SDM v ČR	27
Světový den mládeže - Krakov 2016	28

„PŘIJĎ, TVŮRCE, DUCHA SVATÝ, K NÁM“

Nedávno jsem byl na návštěvě u jedné rodiny v mé farnosti. Od okamžiku, co jsem překročil práh domu, jsem silně vnímal krásnou atmosféru, ve které členové oné rodiny žijí. Mají mezi sebou nádherné vztahy, duch té rodiny je krásný.

Někdy lidé hovoří o duchu doby. Můžeme uvažovat nad duchem let po druhé světové válce, nad duchem prvních let po pádu komunismu v naší vlasti a podobně. Duchem doby rozumíme to, co tvoří lidé, kteří v té době žijí.

Mnozí znáte hymnus „Přijď, Tvůrce, Duchu Svatý, k nám“. V poslední sloce tohoto hymnu se zpívá: „Nauč nás Boha Otce znát a Syna Jeho milovat a v Tebe, Duchu Svatý,

zas důvěřovati v každý čas.“ Tento Duch Svatý je osobou, živým tvorem.

Jak změnit ducha doby? Doby, o které mnozí říkají, že je špatná? Pros, aby Duch Svatý přišel a začal jednat. Nabídní Mu své síly, svou inteligenci, svůj čas. Pozveme-li Duchu Svatého do našich rodin, všude tam, kde působíme, připravme se na zázraky. Pokud Duchu Svatému otevřeme brány svého osobního i pracovního života, nebudeme se stačit divit.

Petr Souček

farář v Polešovicích

kaplan pro mládež děkanátu

Uherské Hradiště

převzato z Třeštidla – časopisu CSA Třešť

CHCETE BÝT SVATÍ?

František Radkovský

Promluva otce biskupa Františka Radkovského, která zazněla na Celostátním setkání animátorů v Třešti při závěrečném programu.

Co vás napadne, když se řekne svatý, svatá? Jistě si vzpomenete na některé z těch, jejichž sochy nebo obrazy vidíte v kostelích, nebo na význačných místech a se kterými vás ani nenapadne se srovnávat.

A co takhle lidé kolem vás, kteří jsou milí, obětaví, příjemní, se kterými jste rádi, ti nemají nic společného se svatostí? A co když vám řeknu, že existují církevní dokumenty, ve kterých je psáno, že všichni křesťané, tedy i my, jsme povoláni ke svatosti, tedy, že všichni máme být svatí. Tak jak je to? Co tedy znamená být svatý?

Bůh, náš nesmírně milující tatínek, který nás povolal k životu ve spolupráci s našimi rodiči, vysnil ve své lásce pro každého z nás krásný život. Ne jenom na těch pár let zde na zemi, ale napořád, navždycky, na celou věčnost. Ale nechce to udělat bez nás, vždyť nejsme živé loutky, ale rozumné, svobodné osoby. A tak ten plán krásného života, který pro každého z nás má, nám postupně odkrývá, okamžik za okamžikem, krok za krokem, a nabízí nám, abychom se ho snažili postupně uskutečňovat. Samozřejmě nám v tom pomáhá, protože by nám na to naše síly nestačily. A tenhle plán, vycházející z jeho dobroty, plán jeho vůle pro každého z nás, to je to nejlepší a nejrozumnější, co můžeme vůbec v životě dělat, oč se můžeme snažit a usilovat. A realizace tohoto Božího plánu v našem životě, to je svatost. Ten, komu se to s Boží pomocí v životě podaří,

je svatý. Vidíte, že to nemusí být nic mimořádného, žádné zázraky, mučednictví a podobně, ale docela obyčejný, zato věrně podle Božího plánu prožitý život.

To se ovšem netýká jenom nás, ale i všech lidí kolem nás, dokonce i těch, kteří v Boha nevěří. Každý člověk má totiž v sobě Boží hlas, kterému říkáme svědomí, a ten hlas nám v jednotlivých životních situacích říká: to je dobré, to dělej, to je špatné, toho se varuj. My, kteří věříme v Boha a dokonce my křesťané, máme výhodu, že máme toto svědomí formované, řekl bych: vyladěné svojí vírou, především Božím slovem, které nám ukazuje, jak máme jednat a reagovat v nejrůznějších životních situacích. Proto je tak důležité, Boží slovo denně číst a jím se formovat, abychom pak vždy správně reagovali.

Asi jste už všichni někdy v životě viděli mozaiku, vytvořenou z jednotlivých barevných kamínků, které dávají dohromady nádherný barevný obraz. Kdo z vás jste někdy byli v Římě ve Svatopetrské bazilice, viděli jste tam spoustu úžasných velkých obrazů na jednotlivých oltářích. Myslil jsem, že jsou, jak je obvyklé, malovány na plátně. Až mě kdosi upozornil, že jsou to všechno nádherné mozaiky sestavené z drobných barevných kamínků. Je to fantastické dílo.

Tak je to i s námi. Všichni lidé dohromady tvoříme takovou živou mozaiku, ve které je každý z nás jedním živým kamínkem. Tato mozaika je naplánována a stále tvořena oním

velkým umělcem, kterým je Bůh, ale každý z nás v ní má svůj úkol, ve kterém je nezastupitelný: dobrovolně se účastnit tohoto díla tím, že budeme plnit ten plán, který Bůh s námi má, a který zapadá do toho celkového Božího plánu světa. Snažme se ho nekazit, ať po nás nezbývá jen něco, co s celkem neladí, či dokonce jen prázdná díra!

Když se budeme snažit naplnit ten Boží plán, Boží vůli s námi (uvědomme si, že se denně za to modlíme, když říkáme: buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi!), neznamená to, že nás nepotká nic nepříjemného, žádná nemoc a žádné trápení; ale ten Boží plán přesahuje oněch pár let našeho pozemského života, a tak je třeba, aby na prvním místě v našem životě, tedy v našem jednání a snažení byl Bůh a jeho vůle s námi a nikoliv náš fyzický život, naše zdraví, naši drazí a přátelé. To všechno je až na dalších místech. Vzpomeňte na, vám jistě známou, blahoslavenou Chiaru Luce Badano. Když přišla od lékaře, který jí oznámil, že jí zbývá jen pár měsíců života, protože má zlou formu rakoviny, lehla si na postel a mamince řekla: teď se mnou nemluv. Asi za půl hodiny se její tvář rozzářila jako obvykle a mamince řekla, že už zase

spolu mohou mluvit. A jejím heslem se stalo: Ježíši, jestli to chceš Ty, chci to taky! A závěr jejího života byl posilou a povzbuzením pro všechny kolem: rodiče, kamarády, pro všechny známé i neznámé a nakonec i pro nás. To je svatost. Nezarmucuje, přináší posilu a také povzbuzení k následování, i když to není jednoduché. A hlavně přináší vědomí, že se nemáme čeho bát, že jsme stále v rukou Boha, našeho milujícího tatínka, který, když nám něco bere, tak jediné proto, aby nám dal něco ještě mnohem lepšího, šťastnějšího.

Svatý člověk je tedy člověkem víry, který se cítí stále v bezpečí, v pokoji a harmonii, ať se děje cokoli těžkého a nepříjemného. Má jedinou základní snahu, aby stále sledoval tu Boží stopu ve svém každodenním životě, Boží vůli, a pokud z ní vypadne, aby do ní zase co nejrychleji vstoupil.

Už chápu, proč jeden spisovatel napsal: je jediný smutek ve světě, že nejsme svatí.

Svatost ovšem není něco, co se hned dokonale podaří, ale stojí za to o ni usilovat s Boží pomocí, je třeba chtít. Chcete být svatí? Proste Boha, abyste vždycky chtěli.

autor fotografie: Jakub Kulaviak

UČIŇME ČLOVĚKA JAKO MUŽE A ŽENU

Josef Kajnek

Promluva otce biskupa Josefa Kajnka, která zazněla při mši svaté během Celostátního setkání animátorů v Třešti.

Zpráva o stvoření světa a člověka, zaznamenaná na prvních stránkách Bible, nekonkuruje vědeckým teoriím. Převyšuje je nadčasovostí a existenciálním rozměrem. Nestojí v cestě evolučním názorům. Nebojuje proti nim svými dogmaty. Vnáší do procesu poznání světa i člověka, světlo pravdy Božího zjevení. „Učiňme člověka k svému obrazu.“ Toto svobodné rozhodnutí Stvořitele zaznělo v hlubinách Trojjediného Boha. V tomto záměru se dá vytušit velká touha Boha sdílet s někým svou věčnou lásku. A ne pouze jednorázově. Stále. Už to, že si Bůh ponechal stvoření člověka až nakonec, dává této pravdě zvláštní význam. Světlo, voda, slunce, měsíc, rostlinná říše, zvířena... všechno to má být tichým svědkem stvoření bytosti, která svou jedinečností a zaměřením na Boha všechno ostatní převyšuje. Dokonce člověk – a v tom je korunou tvorstva – má dát všemu, co už tu bylo a je, jméno.

Není možné, aby člověk navždy popřel základy své existence. Jeho tělesná časovost nemá možnost zničit ve svých genech to, co je Boží a čím člověk dominuje nad celým stvořením. Nejsou toho schopny ideologie světa s teoriemi, které mermomocí chtějí mít takového člověka, aby se jim vešel do jejich přízemních a materialistických projektů a účelově zaměřených vizí. Člověk má v kódech svého bytí, ve své svobodě, vůli, touhách, zřetelné stopy věčnosti Božího života a lásky. Je to snad málo pro poznání toho, kdo jsme?

„Učiňme člověka jako muže a ženu.“ V této podvojně jednotě. V tomto záměru Stvořitele se ukazuje jeho svatost a dokonalost. Zázrak Boží moci, kterým Bůh představuje muže a ženu tak, že jeden nemůže být bez druhého, protože nemůže být sám. Ani Bůh není samotář. Ve výroku „učiňme člověka“ je to vyjádřeno s pečetí Boží pravdy. Člověk je dílo inspirace lásky Boha Otce, Syna i Ducha Svatého. A tak jak se Bůh chtěl se vším co má a co je sdílet s lidmi, potřebujeme i my k intelektuálnímu, mravnímu, duchovnímu a osobnostnímu růstu blízkost jiných lidí.

Bez této komunikace se člověk uprostřed světa stává trosečníkem. Nerozvine se v něm to, co tvoří jeho lidský profil. V srdci takového člověka začne bujet zvláštní zakrnělost. Ta potom metastazuje do naší svobody, paměti, schopnosti sebereflexe, potřeby lítosti a odvahy začínat každý den znovu a lépe. Tento zhoubný proces, pojmenujme ho sobectví - uzavřenost vůči Bohu i lidem - může vést až k popření lidské identity. Následek je stav beznaděje. Tak dochází k ponížení člověka, s nímž má stále i přes bolestné a únikové peripetie Bůh své plány.

Svatý otec František na své korejské cestě před několika dny mluvil s mladými i na téma sebevražda. Posteskl si, že tohoto útěku ze světa přibývá. Připomněl: „Uprostřed materiálního bohatství existuje velká duchovní chudoba, osamění a beznaděj.“

Popření Boha znamená postavit člověka se všemi jeho touhami a ambicemi do jedné řady s ostatními tvory. Přítomnost živého Boha ve vědomí člověka však dává člověku důstojnost i hodnotu, která mu od věčnosti patří a ke které ho povolal Bůh.

Sixtinská kaple v Římě, v níž kardinálové volí papeže, fascinuje Michelangelovými freskami, v nichž dominuje stvoření člověka a obraz posledního soudu. Dílo tohoto umělce není pouze manifestací krásy. Je prezentací stvoření a vykoupení člověka. Dotyk prstu Hospodina s Adamovým prstem vystihuje okamžik, kdy se člověk stal člověkem. Odhaluje i pravdu jeho života a cíle. Znázornění posledního soudu hovoří o smyslu celého stvoření, které v Kristu vrcholí v daru nového nebe a nové země. „Jdu vám připravit místo ... abyste i vy byli tam, kde jsem já.“

Tuto radostnou perspektivu nám nikdo nemůže vzít. Nelze ji ani oslabit. Papež v Koreji při rozloučení s touto zemí řekl: „Ať Kristus promění váš mladistvý elán v křesťanskou naději a energii mládí v ctnostný život. Nejste jen nadějí pro budoucnost. Už

teď jste cennou součástí dnešní církve.“

Bůh stvořil člověka k svému obrazu. Zůstává s námi v díle vykoupení ze hříchu a ze smrti. V něm je už tady na světě i přes všechny trampoty, nejistoty, chybná rozhodnutí, korupční skandály a neochotu k rozumnému dialogu přítomna novost života. Novost života září na těle církve, i když ona je tady na světě ještě „plná vrásek“. Svět se ji snaží vláčet dějinami jako něco, co už nemá sílu k přežití natož ještě něco nového světu nabídnout. Zvěčnělý papež Pavel VI., když slyšel kritiku na adresu Kristovy církve, řekl: „Milujte Kristovu církev, milujte ji tím víc, čím víc si s ní svět pohrává a snaží se ji poškodit, znevážit a zostudit. Není toto povzbuzení a velká prosba (vyslovená papežem už před 40-ti lety) adresována i nám? Církev je i dnes znamením života. Přináší světu pravdu Božího zjevení. Otvírá před člověkem nejbohatší pramen lásky a života, kterým je Eucharistie. Nekapituluje před duchem světa, který se spokojuje jen s tím, co je ze světa, ale nabízí mu a zprostředkovává dary, které se zrodily v hlubinách Boží lásky tak, jako se tam zrodil i život každého z nás.“

autor fotografie: Jakub Kulaviak

NEBOJTE SE VYSOKÉHO IDEÁLU

Jan Graubner

Promluva otce biskupa Jana Graubnera, která zazněla při mši svaté během Celostátního setkání animátorů v Třešti.

Ježíšovo slovo o rozvodu v dnešním evangeliu je velmi jasné a taky tvrdé. Jak si to můžeme srovnat s Ježíšovou láskou, která miluje i hříšníky?

Všimněte si jedné věci: Ježíš nikoho nesusoudí, jen říká pravdu, i když je tvrdá. Hřích nazývá hříchem, protože je nutné vědět, co je hřích, abychom se dovedli orientovat. Jestli se nějaký hřích mimořádně rozšíří, může to být nebezpečné, ale hřích nepřestane být hříchem jen kvůli tomu, že hřeší většina. Když se rozšíří nějaká nemoc, hygienici vyhlásí epidemii, či pandemii, ale nikdy neřeknou, že být takto nemocný se stalo normálním, protože onemocněla většina. V takových případech se vyhláší karanténa, aby se zabránilo dalšímu šíření, nemocným se věnuje mimořádná péče, vědci se snaží najít nové léky, ale zároveň se myslí na prevenci, aby neonemocněli další.

Na setkání rozvedených bychom asi hledali řešení jejich situace. Na biskupské synodě, která bude v Římě, se budou asi hledat léky a způsoby řešení nastalých problémů, ale zcela určitě se bude jednat i o prevenci. My jsme na setkání mládeže, která sice má různé zkušenosti z vlastních rodin či ze svého okolí, ale sama neřeší ani problémy manželství, ani problémy manželských krachů. Vstup do manželství má mládež teprve před sebou a je důležité, jaký si o něm dělá obrázek, jak se na manželství připravuje.

Pro krátkost zamyšlení podtrhnu jen jeden bod, potřebu duchovního života manželů, na který je ovšem třeba se připravit duchovním

životem dávno před svatbou. Když mluvím o duchovním životě, musím dodat, že nejde jen o projevy zbožnosti, ale o rozvinutí praktického života s Bohem a to nejen v rozměru individuálním, ale i ve společném životě manželů. Je jasné, že musíme najít odvahu zvednout laťku a zbavit se náboženského minimalismu, který se projevuje třeba tím, že se někdo spokojí s ujištěním, že ten druhý mu nebude bránit v chození do kostela, nebo dovolí pokřtít děti. Musíme se nadchnout pro vysoký ideál, abychom pořád neřešili jen důsledky manželských a rodinných havárií. Jinak jsme jako letci, kteří se drží při zemi a havarují jen proto, že nenabrali potřebnou výšku.

Lidé musí objevit, že jsou milováni samotným Bohem a pak budou schopní dávat lásku dál. Kdo se necítí milovaný, ten většinou nemiluje, jen o lásku žebra, nebo ji ukrádá, ale nedokáže být šťastný, protože druhé nedělá šťastnými. Kdo udělá objev Boží lásky, musí se ještě naučit na ni odpovídat a procvičit si její předávání, vyrůst v rychlém rozlišování a snadném odmítání všeho, co lásku ničí. Každý sportovec, hudebník, řidič, letec či informatik potřebuje dlouhé cvičení, aby se stal mistrem svého oboru. Umění milovat a budovat šťastnou rodinu považují za velké umění a přitom vidím, jak většina lidí to zkouší naprosto amatérsky. Jen někteří mají výhodu společenství a silné spirituality i trvalého doprovázení. Šťastná rodina potřebuje hodně péče a lidské snahy. Jak ale ukazuje zkušenost, lidské síly na to nestačí. Je třeba využít Boží

sílu, která na to stačí, a je nám k dispozici.

Když se rodina naučí žít s Bohem, hovořit s ním v modlitbě, naslouchat jeho slovu a uvádět je do života, stává se svědkem obdivuhodných Božích skutků. Když se manželé snaží být společně v Kristově jménu a v jeho lásce, zakoušejí jeho přítomnost, která proměňuje rodinu. Kde je Bůh, tam je přece kousek ráje. Rodina, která zakouší ráj, je šťastná i přes různé nedostatky či bolesti. Když se lidé v rodině naučí vidět jeden v druhém Krista a tak s ním jednat, když se snaží společně líbit Bohu, dovedou si spolu říct: chci všechno, co chceš ty, abych byl s tebou jedno a Kristus mohl být uprostřed nás. Když dovedou přiznávat chyby, prosit o odpuštění Boha i sebe navzájem a dělat pokání, uzdravují se vzájemné vztahy. Když jdou spolu na mši, připravují svůj obětní dar. Pokud chtějí být velkorysí a chtějí darovat Bohu sebe celého, mají problém, protože při svatbě se už neodvolatelně darovali manželovi. Takové darování nemohou zrušit a darovat se jinému, byť samotnému Bohu. Mohou však požádat manžela: Já patřím tobě, ale bych šťastná, kdybys mě dnes při obětování daroval Bohu. Já budu zase darovat tebe. Tušíte, jak to prohlubuje jejich vztah? Manželé mohou prožívat společné svaté přijímání jako vrchol svého sjednocení v Kristu. Manželství je vynález, jak přijímat Eucharistii ve dvou.

Když to všechno budou dělat, vůbec to neznamena, že se vyhnou křížům a zkouškám, ale objeví cenu lásky, která se neleká ani oběti. Nechají-li v sobě milovat Boha, mají lásku, která podle sv. Pavla *všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nezoufá, všechno vydrží a nikdy nepřestává*. Pak zvládnou i krize a dalším generacím ukáží model hodný následování. Většina mladých touží po krásném a věrném manželství, ale mnozí z toho mají tak veliký strach, že to ani nezkusí, nebo jiní to opravdu pokazí, protože jim nikdo neukázal, že šťastné manželství je možné a jakou cestou

je třeba k takovému cíli jít, nebo to správně netrénovali.

Vy máte úžasnou šanci. Mnohé z těchto věcí se můžete naučit ve společenstvích mládeže, když budete mít odvahu žít spolu duchovní život. To je cesta ke krásnému, zdravému a hlubokému společenství. Pokud se ve společenství chcete jenom bavit, nebo jen něco hezkého zorganizovat a zažít, je to hezké, ale je to málo. Takové společenství dlouho nevydrží. Naopak, pokud máte odvahu se společně modlit, navzájem se povzbuzovat k věrnosti Kristu, k uskutečňování Božího slova, pokud se snažíte jeden v druhém vidět Krista, sjednocovat se v jeho jménu, věrně milovat a sloužit, i když vás to přestane bavit, když si dokážete kvůli společnému dobru něco odřeknout, obětovat, vytrvat ve věrnosti, pak roste vaše společenství do hloubky, do krásy, ale brzy jistě i do šířky, protože bude přitahovat další. Takovým budováním společenství děláte současně důležitou přípravu na manželství, kde musí být takové společné duchovní nasazení samozřejmostí.

Je mi hrozně líto těch, kteří vstupují do manželství s někým, s kým se nemohou spolu modlit, žít z víry a ze svátostí. Takovým od začátku chybí základní kámen šťastného křesťanského manželství. Oni se pak budou po čase asi divit, když se jim manželství zhroutí jako domeček z karet, ale bude to jejich vina. I dům manželství se musí stavět na pořádném základu. I pro křesťanské manželství platí, že Kristus je ten kámen základní. Křesťanské manželství je společná cesta ke svatosti, nic menšího. Být spolu šťastní bez konce, je možné jen v nebi. Na to je třeba myslet od počátku, na to dobře připravuje společné snažení se o svatost ve společenství mládeže. Nebojte se vysokého ideálu. S Bohem je to skutečně možné. Stačí přijmout Boží království jako dítě.

CESTA PAPEŽE DO JIŽNÍ KOREJE

Federico Lombardi

„Když byl papež v Rio de Janeiru na Světovém setkání mládeže, rozhodl se korejský biskup Lazarus You Heung-Sik z Daejon, který organizoval letošní asijský den mládeže, že si dodá odvahy a pokusí se pozvat papeže Františka. „Uvidíme, co se stane“ – říkal si. A papež, který tehdy již přemýšlel o Asii jako o jedné z priorit, chopil se toho jako dobré příležitosti a bez zaváhání toto pozvání přijal. Nejenom papež se tak dověděl, že existují setkání mladých asijských katolíků a že to letošní bude již šesté. Počát-

ky těchto setkání však sahají ke Světovému setkání mládeže v Čenstochové z roku 1991. Účastnili se jej tehdy také mladí lidé z Asie, kteří se nadchli pro uspořádání asijské verze takového setkání. Od té doby se pořádají přibližně ve stejném časovém intervalu 3 let jako Světová setkání. Tolik tedy k pochopení toho, čím je takzvaný Asijský den mládeže.“

*Federico Lombardi je jezuita
a tiskový mluvčí papeže.*

JEŽÍŠOVO SLOVO MÁ MOC DOTKNOUT SE KAŽDÉHO SRDCE

Papež František

Z promluvy papeže Františka, která zazněla během vigilie na VI. setkání asijské mládeže 15. srpna 2014, Solmoe v Jižní Korea.

Drazí mladí přátelé,

„Je dobře, že jsme tady!“ (*Mt 17,4*). Tato slova – jako stvořená pro mne? – pronesl sv. Petr na hoře Tábor v přítomnosti Ježíše proměněného slávou. Je nám opravdu dobře, že jsme společně tady u svatyně korejských mučedníků, v nichž se na úsvitu života církve v této zemi zjevila Pánova sláva. V tomto shromáždění, které zahrnuje mladé křesťany z celé Asie, můžeme v jistém smyslu vnímat Ježíšovu slávu přítomnou mezi námi, přítomnou v Jeho církvi, která zahrnuje každý národ, jazyk a lid, přítomnou v moci Jeho Svatého Ducha, který obnovuje, omlazuje

a oživuje všechno.

Toto odpoledne bych se chtěl spolu s vámi zamyslet nad jedním aspektem tématu Šestého asijského dne mládeže: „*Ať se nad vámi rozzáří sláva mučedníků*“. Jako dal Pán zářit svojí slávě v hrdinském svědectví mučedníků, stejně tak touží, aby se Jeho sláva skvěla ve vašich životech, a skrze vás touží osvěcovat život tohoto velkého kontinentu. Kristus dnes klepe na bránu vašeho srdce a mého srdce. Volá vás i mne, abychom povstali a v plné čilosti a bdělosti pohlédli na to, co je v životě opravdu cenné. Ba více, žádá po vás i po mně, abychom vyšli do ulic

a na cesty tohoto světa, klepali na brány srdce druhých a nabízeli jim, aby přijali Krista do svého života.

Toto velké shromáždění mladých z Asie nám umožňuje zahlédnout něco z toho, čím je církev povolána být ve věčném Božím plánu. Společně s mladými odevšad se chystáte vytvářet svět, ve kterém všichni společně žijí v pokoji a přátelství, překonávají bariéry, odstraňují rozdělení, odmítají násilí a předsudky. Právě takový svět si pro nás Bůh přeje, a nejenom pro nás. Církev je zárodkem jednoty celého lidského rodu. V Kristu je každý národ a lid povolán k jednotě, která neničí různost, ale uznává ji, smiřuje a obohacuje.

Jak daleko je duch tohoto světa od této nádherné vize a tohoto plánu! Častokrát se zdá, že semena dobra a naděje, která se snažíme rozsévat, jsou dušena trním egoismu, zášti a nespravedlnosti, nejenom kolem nás, ale také v našich srdcích. Jsme zneklidněni rostoucími rozdíly mezi bohatými a chudými v našich společnostech. Spatřujeme příznaky idolatrie bohatství, moci a rozkoše, za které lidé ve svém životě platí nejvyšší cenu. Poblíž nás jsou mnozí naši přátelé a vrstevníci, kteří, ač obklopeni velkou materiální prosperitou, trpí duchovní chudobou, samotou

a tichým zoufalstvím. Zdá se jako by Bůh byl z tohoto horizontu odstraněn. Jako by se celým světem šířila duchovní poušť. Postihuje také mládež, okrádá ji o naději a příliš často ji připravuje i o život.

Nicméně toto je svět, do kterého jste byli povoláni jít dosvědčovat evangelium naděje, evangelium Ježíše Krista a příslib Jeho království. To je téma pro tebe, Marino. Promluvíme o něm později... V podobenstvích nás Ježíš učí, že království vstupuje do světa v pokoře a rozvíjí se tiše a vytrvale tam, kde je přijato srdcem otevřeným Jeho poselství naděje a spásy. Evangelium nás učí, že Ježíšův Duch může vnést nový život do srdce každého člověka a může přetvořit každou situaci, včetně takové, která je zdánlivě beznadějná. Ježíš může změnit jakoukoliv situaci! Toto je poselství, které jste povoláni sdílet se svými vrstevníky: ve škole, v práci, ve svých rodinách, na univerzitách a ve vašich společnostech. Na základě skutečnosti, že vstal z mrtvých, víme, že Ježíš „má slova věčného života“ (*Jan 6,68*) a že Jeho slovo má moc dotknout se každého srdce, přemoci zlo dobrem, měnit a vykoupit svět.

převzato a upraveno z radiovaticana.cz

autor fotografie: Dominik David

DOVOLTE KRISTU, ABY PŘETVOŘIL VÁŠ OPTIMISMUS NA NADĚJI

Papež František

*Z homilie papeže Františka při závěrečné mši svaté na VI. setkání asijské mládeže
17. srpna 2014, Haemi – Jižní Korea*

Drazí mladí přátelé!

„*At se nad vámi rozzáří sláva mučedníků!*“ Tato slova, která jsou součástí motta 6. Asijského dne mládeže, dávají útěchu nám všem a posilují nás. Asijská mládeži, jsi dědičkou obrovského svědectví, drahocenného vyznání víry v Krista. On je světlem světa, světlem našeho života! Korejští mučedníci a bezpočet dalších v celé Asii odevzdali svá těla pronásledovatelům, nám však předali trvalé svědectví toho, že světlo Kristovy pravdy vyháňí každou temnotu a Kristova láska slavně vítězí. V jistotě Jeho vítězství nad smrtí a svou účastí na tomto vítězství, můžeme čelit výzvě být Jeho učedníky ve svých životních situacích a ve své době.

Slova, o kterých jsme právě rozjímali, jsou naplněna útěchou. Druhá část motta – „*Asijská mládeži, povstaň*“ – nám dává úkol, zodpovědnost. Uvažujme chvíli o každém jednotlivém slově.

Slovo „mládež“. Vy a vaši přátelé jste plni optimismu, energie a dobré vůle, charakteristických pro toto období svého života. Dovolte Kristu, aby přetvořil váš přirozený optimismus na křesťanskou naději, vaši energii na mravní ctnosti, vaši dobrou vůli v ryzí lásku, která se umí obětovat! To je cesta, kterou jste povoláni se ubírat. To je cesta k přemožení všeho, co ohrožuje naději, ctnost a lásku ve vašem životě a ve vaší

kultuře. Takto se vaše mládí stane darem pro Ježíše i svět.

Jako mladí křesťané, ať už pracujete či studujete anebo jste nastoupili svoji profesi, odpověděli jste na povolání k manželství, k řeholnímu životu nebo kněžství, nejste pouze součástí budoucnosti církve: jste také nezbytnou a milovanou součástí *přítomnosti* církve! Vy jste přítomnost církve. Zůstaňte vzájemně sjednoceni, stále více se přibližujte Bohu a společně se svými biskupy a kněžími využijte tato léta k vytváření církve více svaté, více misionářské a pokorné, církve, která miluje a adoruje Boha ve snaze sloužit chudým, osamoceným, nemocným a lidem odsouvaným na okraj.

Ve svém křesťanském životě budete stejně jako učedníci v dnešním evangeliu častokrát pokoušeni odhánět cizince, nuzného, chudého a zkroušeného. Tito lidé svým způsobem opakují zvolání ženy z evangelia: „Pane, pomoz mi!“. Prosba kananejské ženy je zvoláním každého člověka, který hledá lásku, přijetí a přátelství s Kristem. Je to povzdech mnoha lidí v našich anonymních městech, prosba mnoha vašich současníků a modlitba všech mučedníků, kteří i dnes snášejí pronásledování a smrt v Ježíšově jménu: „Pane, pomoz mi!“. Odpovězme na tuto invokaci ne jako ti, kdo odhánějí prosící lidi jako by služba potřebným znemožňovala přebývat

v Pánově blízkosti. Nikoli! Musíme být jako Kristus, který odpovídá na každou prosbu o pomoc láskou, milosrdenstvím a soucitem.

A nakonec třetí část motto tohoto setkání: „Povstaň!“ - mluví o odpovědnosti, kterou nám svěřuje Pán. Je to povinnost bdít a nedopustit, aby nátlak, pokušení a naše hříchy či hříchy druhých zmrzačily naši vnímavost pro krásu svatosti a pro radost evangelia. Dnešní sponsoriální žalm nás vybízí, abychom se ustavičně „radovali a jásali“. Nikdo,

kdo usnul, nemůže zpívat, tancovat a radovat se. Není pěkné vidět mladé lidi upadající do apatie. Je třeba vstát, jít vpřed. Drazí mladí, „Bůh, náš Bůh, nám požehnal“ (Žl 67), od něho „se nám dostalo milosrdenství“ (Řím 11,30). V jistotě Boží lásky jděte do světa, aby se druhým dostalo milosrdenství, „protože se jej dostává vám“ (Řím 11,31). Právě milosrdenstvím jsme spaseni.

převzato a upraveno z radiovaticana.cz

autor fotografie: Jakub Kulaviak

Poděj víru - a tvůj život dostane novou příchuť, bude buzolou, která určuje směr.

Poděj naději - a každý tvůj den bude osvícen a tvůj horizont už nebude temný, nýbrž zářivý.

Poděj lásku - a tvůj život bude jako dům postavený na skále, tvoje cesta bude radostná, protože potkáš mnoho přátel, kteří půjdou s tebou.

Poděj Krista - a dostaneš křídla naděje, aby ses mohl s radostí vydat budoucí cestou; podej Krista - a tvůj život bude naplněn jeho láskou, bude plodným životem. Všichni totiž toužíme mít plodný život, život, který rozeznívá životy druhých.

papež František

VÍRA ZE SVÉ POVAHY NENÍ SOUSTŘEDĚNA NA SEBE SAMU

Papež František

Promluva papeže Františka k biskupům Asie, Haemi - Jižní Korea

Drazí bratři biskupové!

Srdečně a bratrsky vás zdravím v Pánu na tomto posvátném místě, kde četní křesťané darovali svůj život pro věrnost Kristu. Bylo mi řečeno, že tu existují mučedníci beze jména, protože neznáme jejich jména. Jsou to bezejmenní svatí. Napadá mne také, že jsou mnozí a mnozí svatí v našich církvích: děti, mladí, muži, ženy, staří – mnozí. Neznáme jejich jména, ale jsou svatí. Je užitečné přemýšlet o těchto obyčejných lidech, kteří žijí svůj křesťanský život, a jen Pán ví o jejich svatosti. Jejich svědectví lásky přineslo milost a požehnání církvi v Koreji i za jejími hranicemi. Jejich modlitby kéž nám pomohou být věrnými pastýři duší svěřených do naší péče. Děkuji kardinálovi Graciasovi za velice laskavá slova na uvítanou a za práci, kterou Federace asijských biskupských konferencí podněcuje solidaritu a prosazuje pastorační aktivity ve vašich místních církvích.

Na tomto rozlehlém kontinentu obydleném 60% světové populace je velká rozmanitost kultur a církev je povolána být všestrannou a kreativní ve svědectví evangelia, dialogem a otevřeností vůči všem. Toto je výzva před níž stojíte. Dialog je opravdu podstatnou součástí misijního poslání církve v Asii (srov. *Ecclesia in Asia*, 29). Co však musí být východiskem a základním opěrným bodem ve vedení dialogu s jednotlivci a kul-

turami, abychom došli k našemu cíli? Zajisté naše vlastní identita, naše křesťanská identita. Nemůžeme se pustit do opravdového dialogu, pokud si nejsme vědomi svojí identity. Od nuly, od ničeho, od mlhavého sebevědomí dialog započít nelze. Na druhé straně není pravého dialogu, nejsme-li schopni otevřít mysl a srdce, vcítit se do těch, s nimiž mluvíme, a vlídně je přijímat. To je pozornost, ve které nás řídí Duch svatý. Jasně cítění vlastní identity každého a schopnost empatie jsou proto východiskem každého dialogu. Chceme-li s druhými komunikovat svobodně, otevřeně a plodně, musíme mít jasno v tom, kým jsme, co pro nás učinil Bůh a co od nás On žádá. Nemá-li být naše komunikace monologem, musí se vyznačovat přívětivostí mysli a srdce vůči jednotlivcům i kulturám. Beze strachu. Strach je nepřítelem otevřenosti.

Úkol osvojit si vlastní identitu a vyjádřit ji však není vždy snadný, poněvadž jsme hříšníci a vždycky budeme pokoušeni duchem tohoto světa, který se projevuje různými způsoby. Chtěl bych poukázat na tři. První z nich je šalebné mámení relativismu, který zatemňuje zář pravdy, otrásá zemí pod našima nohama a tlačí nás k tekutým pískům zmatku a beznaděje. Je to pokušení, s nímž se v dnešním světě potýkají rovněž křesťanská společenství a způsobuje lidem zapomnění na to, že „za všemi změnami je mnoho věcí, které se nemění a které mají

svůj poslední základ v Kristu, který je stejný včera, dnes i na věky“ (*Gaudium et spes*, 10; srov. *Žid* 13,8). Nemluvím tu o relativismu chápaném pouze jako myšlenkový systém, ale o každodenním praktickém relativismu, který téměř nepozorovaně oslabuje jakoukoli identitu.

Druhý způsob, kterým tento svět ohrožuje solidnost naší křesťanské identity je povrchnost: tendence zaobírat se módními záležitostmi, tretkami a zábavami místo toho, abychom se věnovali věcem, na kterých opravdu záleží (srov. *Flp* 1,10). V kultuře, která oslavuje povrchnost a nabízí četné způsoby výmluv a úniků, to představuje vážný pastorační problém. U služebníků církve se tato povrchnost může projevat také zaujetím pro pastorační plány a teorie na úkor přímého a plodného kontaktu s našimi věřícími a také nevěřícími, zejména mladými, kteří potřebují naopak solidní katechezi a bezpečné duchovní vedení. Bez zakořenění v Kristu se pravda, pro niž žijeme, rozštěpí, praktikování ctností formalizuje a dialog se redukuje na jakési vyjednávání nebo na dohodu na nesouhlasu. Sjednává se nesouhlas, protože vody jsou stojaté. Tato povrchnost nám velice škodí.

Potom je tu třetí pokušení, kterým je zdánlivě bezpečný úkryt za snadnými odpověďmi, pronesenými větami, předpisy a stanovami. Ježíš přece velice zápasil s těmi, kdo se skrývali za zákony, předpisy a snadné odpovědi a nazýval je pokrytci. Víra ze své povahy není soustředěna na sebe samu, víra směřuje k „vyjítí ven“. Chce se dát pochopit, rodí svědectví, generuje poslání. V tomto smyslu nás víra uschopňuje, abychom ve svém svědectví naděje a lásky byli současně odvážní a pokorní. Svätý Petr nám říká, že musíme být stále připraveni obhájit se před každým, kdo se ptá po důvodech naší naděje (1 *Petr* 3,15). Naše křesťanská identita nako-

nec spočívá v závazku klanět se jedině Bohu a mít se navzájem rádi, vzájemně si sloužit a svým příkladem ukazovat nejenom v co věříme, ale také v co doufáme a kdo je Ten, do koho jsme vložili svoji důvěru (srov. 2 *Tim* 1,12).

Souhrnně vzato je naší nejhlubší identitou živá víra v Krista. Znamená to být zakořenění v Pánu. Je-li toto, pak je všechno ostatní druhotné. Z této hluboké identity, živé víry v Krista, v níž jsme zakořenění, začínáme vést dialog a jsme povoláni ji sdílet upřímně, poctivě, bez předsudků, dialogem každodenního života, dialogem dobročinné lásky při všech i těch nejformálnějších příležitostech, které mohou nastat. Protože Kristus je náš život (srov. *Flp* 1,21), mluvíme o Něm, začínaje u Něho bez váhání či strachu. Jednoduchost jeho slova se stává zřejmou v jednoduchosti našeho života, v jednoduchosti našeho způsobu komunikace, v jednoduchosti naší služby a lásky k našim bratřím a sestrám.

Chtěl bych nyní poukázat na další prvek naší křesťanské identity: je plodná. Protože se neustále rodí a živí milostí našeho dialogu s Pánem a z vnuknutí Ducha svatého, přináší plody spravedlnosti, dobroty a pokoje. Dovolte mi proto položit vám otázku po plodech, které křesťanská identita přináší ve vašem životě a životě komunit, svěřených do vaší pastorační péče. Projevuje se křesťanská identita vašich místních církví jasně ve vašich katechetických programech a plánech mládežnické pastorace, ve vaší službě chudým a těm, kteří chřadnou na okrajích našich bohatých společností, a ve vašich snáhách živit povolání ke kněžství a řeholnímu životu? Projevuje se tato plodnost? To je otázka, kterou kladu, a každý z vás se může zamyslet.

A nakonec, spolu s jasným cítěním své

vlastní křesťanské identity vyžaduje autentický dialog také schopnost empatie. Aby byl dialog, musí být empatie. Výzva, před níž stojíme, spočívá v tom, abychom se neomezovali na slyšení slov, která nám druzí říkají, ale chápali nevyřčenou komunikaci jejich zkušeností, jejich nadějí a jejich očekávání, jejich těžkostí a toho, co jim nejvíce leží na srdci. Tato empatie musí být plodem našeho duchovního vhledu a osobní zkušenosti, která nás vede k tomu, abychom v druhých spatřovali bratry a sestry a „naslouchali“ jejich slovům a skutkům i tomu, co je za nimi, a co chtějí sdělit svým srdcem. V tomto smyslu od nás dialog vyžaduje autenticky „kontemplativního“ ducha otevřenosti a přívětivosti. Nemohu vést dialog, jsem-li vůči druhému uzavřen. Nejenom tedy otevřenost, ale i přívětivost. Přijď ke mně domů, do mého srdce. Mé srdce tě přijímá a chce ti naslouchat. Tato empatie nás uschopňuje k pravému lidskému dialogu, ve kterém slova, myšlenky a otázky pramení ze zkušenosti bratrství a sdíleného lidství. Chceme-li jít až k teologickým základům, jdeme k Otci, který nás stvořil všechny. Jsme dětmi téhož Otce. Schopnost empatie vede k ryzímu setkání, ve kterém se mluví od srdce k srdci. Musíme vykročit k této kultuře setkávání. Tak jsme obohaceni moudrostí druhého a otevíráme se společné cestě ke hlubšímu poznání, přátelství a solidaritě. Řeknete: „Bratře papeži, o to se snažíme, ale neobrátime nikoho nebo jen málokoho.“ – Ale počínáte si tak. Ze svojí identity nasloucháš druhému. Jaké je první přikázání našeho Otce k našemu otci Abrahamovi? – „Jdi, choď v mé přítomnosti a buď bezúhonný“. A takto: od své identity, se svou empatií a otevřeností jdi spolu s druhým. Ne ovšem tak, že si jej vezmu s sebou. Žádný proselytismus. Papež Benedikt nám řekl jasně: „Církev neroste proselytismem, ale přitažlivostí.“ Mezitím choďme v Otcově přítomnosti,

buďme bezúhonní, plňme toto první přikázání. Tak se dělá setkání, dialog. Z identity, z otevřenosti. Je to cesta nejhlubšího poznání, přátelství a solidarity. Jak přesně znamenal svatý Jan Pavel II., náš závazek dialogu se zakládá na samotné logice vtělení: v Ježíši se Bůh sám stal jedním z nás, sdílel naši existenci a mluvil k nám naším jazykem (srov. *Ecclesia in Asia*, 29). V tomto duchu otevřenosti vůči druhým pevně doufám, že ty země vašeho kontinentu, s nimiž Svatý stolec dosud nenavázal plné vztahy, nebudou váhat a povedou dialog užitečný pro všechny. Nemám na mysli jenom politický, ale bratrský dialog. Křesťané přece nepřicházejí jako dobyvatelé, nepřicházejí odejmout identitu. Přinášejí tu svoji a chtějí spolu s druhými jít. Pán obdařuje milostí, pohne srdcem. Někdo chce křest, jiný ne. Vždy však jdeme společně. To je jádro dialogu.

Drazí bratři, děkuji vám za vaše bratrské a srdečné přijetí. Hledíme-li na obrovský asijský kontinent, na jeho rozlehlá území, starobylé kultury a tradice, uvědomujeme si, že v Božím plánu jsou vaše komunity vsutku *pusillus grex*, malým stádcem, jemuž je však přesto svěřeno poslání nést světlo evangelia až na konec země. Je právě jako hořčičné zrnko. Maličké. Dobrý Pastýř, který zná a miluje každou ze svých ovcí, ať vede a posílí vaše snahy shromáždit je v jednotě s Ním a se všemi ostatními členy Jeho stáde rozptýleného ve světě. Nyní všichni společně svěťme Matce Boží svoje církve, tento asijský kontinent, aby nás jako Matka naučila to, co umí učit maminka: kdo jsi, jak se jmenuješ a jak jít životem spolu s druhými. Prosme společně Matku Boží.

převzato a upraveno z radiovaticana.cz

MLADÝ MUSÍ JÍT VPŘED CESTOU ODVAHY

Papež František

Papež František 10. 8. 2014 telefonicky oslovil 30 tisíc italských skautů, kteří tábořili na San Rossore nedaleko Pisy. Šlo o národní sraz skautského sdružení AGESCI, jehož motto znělo: Cestou odvahy směrem do budoucna. Papež oslovil účastníky na závěr mše svaté, kterou sloužil předseda Italské biskupské konference kardinál Angelo Bagnasco.

„Srdečně vás zdravím. Mám radost z vašeho setkání a je mi líto, že jsem nemohl přijet. Tak vás alespoň takto a s velkými sympatiemi zdravím. Přeji vám, aby ony cesty odvahy, které směřují do budoucna, přinesly velký užitek. Odvaha - to je ctnost a postoj mladých. Svět potřebuje odvážnou a nikoli bázlivou mládež. Mládež, která je v pohybu, na cestě a nestojí nečinně. S mládeží, která by stála na místě, bychom nikam nedošli. Je zapotřebí mladých, kteří před sebou mají horizont a nikoli mladé, kteří jsou v důchodu. Je smutné vidět mladého člověka jako důchodce. Mladý musí jít vpřed cestou odvahy. Jděte tedy kupředu. Vaším vítězstvím bude práce, kterou přispějete ke změně světa k lepšímu. Víím, že jste rozjímali o Apoka-

lypse a přemýšleli o Novém městě. Vaším úkolem je tvořit nové město. Stále vpřed k novému městu: pravdě, dobrotě a krásě, které nám daroval Pán.

Drazí mladí, drazí chlapci a děvčata, zdravím vás odtud a přeji to nejlepší. Nemějte strach, nenechte si ukrást naději. Život je váš! Je váš, abyste jej nechali rozkvést a přinesli plody všem. Lidstvo se na nás dívá a dívá se také na vás, kteří jste na cestě odvahy. A pamatujte: důchod přichází až v 65 letech. Mladý člověk nesmí do důchodu nikdy. Musí se odvážně ubírat vpřed. Modlím se za vás. Pán ať vám žehná. A modlete se prosím také za mne.“

převzato a upraveno z radiovaticana.cz

autor fotografie: Dominik David

PASTORAČNÍ PROGRAM SEKCE PRO MLÁDEŽ ČBK NA PODPORU SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE PRO OBDOBÍ 2014 - 2018

Zveřejňujeme pastorační program, který je výsledkem dvouleté diskuse členů Sekce pro mládež ČBK, kteří pocítují důležitost soustředit se na zintenzivnění služby mládeži, a to především podporou společenství mladých lidí. Na tomto programu se shodli členové Sekce pro mládež ČBK za přítomnosti Mons. Pavla Posáda na svém zasedání 26. března 2014. Program byl schválen 97. plenárním zasedáním ČBK, které se konalo ve dnech 6. – 7. 5. 2014 v Olomouci. Na svém zasedání zároveň biskupové doporučili, aby byla v pastorační mládeže věnována pozornost zapojení publikací Youcat.

Program konkretizuje Pastorační plán Sekce pro mládež ČBK, kde se v bodě 5.4 stanovuje její základní pastorační linie: podpora mladých věřících a jejich společenství, ve kterých se mohou mladí lidé setkat s Kristem. Takoví mladí se pak stávají evangelizátory vrstevníků.

Cílem programu je podpora kvality nejrozličnějších společenství mládeže a vznik nových.

Program představuje impulzy pro roky 2014 – 2018 s následujícími mezníky:

- Celostátní setkání animátorů 2014,
- Světový den mládeže v Krakově 2016,
- Celostátní setkání mládeže 2017.

Jednotlivé impulzy, které budou v daném období rozpracovány:

1) Diecézní kurzy animátorů

Jako důležité se ukazuje zhodnocení diecézních kurzů pro animátory, nově definovat společné standardy a uvést do života změny, které by přispívaly k jejich aktualizaci.

Zároveň je třeba hledat odpovědi na otázky: jak zaměřit tzv. předanimátorský kurs, co nabízet absolventům animátorského kurzu, jak podnítit zájem mladších náctiletých o víru a společenství, jaké metody práce používat o víkendových akcích s náctiletými, jak zapojit animátory do práce s náctiletými.

2) Formační materiály

Na základě dobrých zkušeností budou vypracovány na každý školní rok formační materiály pro společenství:

- 2014 – Člověk – antropologie,
- 2015 – Církev a společenství,
- 2016 – Svět – sociální nauka církve,
- 2017 – Víra, ctnosti, svátosti,
- 2018 – téma bude stanoveno později.

Bude také zrevidován dvouletý manuál pro společenství: Pojď a následuj mě I a II.

3) DCM a DCŽM

Jako užitečná se jeví sebereflexe a diskuse členů Sekce pro mládež nad otázkami: Jak prohloubit službu DCM v diecézi; co dělat proto, aby DCM bylo v osobním kontaktu

s kněžími a mladými; jak probudit funkci koordinačních rad; čím novým podpořit život mladých lidí v diecézi; jak se uchránit přílišné byrokratizaci?

Podobně důležitá bude diskuse nad udržitelným rozvojem DCŽM, což představuje otázky spojené s dlouhodobou přípravou vhodných kněží pro vedení týmu; s výběrem a včasnou formací mladých lidí pro tým; s možností spojit otevřenost centra a pořádání kurzů a s tím, jak zachovat dobrovolný příspěvek a zároveň zajistit financování centra.

4) Návrhy v rámci duchovní přípravy na SDM Krakov

Četba evangelia podle Matouše doprovázená biblickou soutěží na signálech.

Řetězová modlitba po diecézích od listopadu 2015 do června 2016.

Modlitba za SDM a duchovní impulzy včetně konkrétních úkolů (např. zajít do domova důchodců, udělat něco pro farnost, udělat něco pro děti).

Využití plánovaného eucharistického kongresu.

5) Využití médií

V oblasti médií bude zdůrazňováno, co je společenství mládeže, proč jsou důležitá, jak

povzbudit jejich existenci. Zároveň budou ukazovány kladné příklady.

Členové Sekce pro mládež a další odborníci natočí v Proglasu vzdělávací pořad o společenství mládeže, který bude v písemné podobě využit v Budoucnosti církve. Podobně bude vytvořeno několik pořadů v Tv Noe a několik tematických celků v Katolickém týdeníku.

Zároveň bude pro sdělení důležitosti společenství využita série filmů (2014 – po CSA, animátor a společenství, 2015 – k výročí Sekce pro mládež, 2016 – po SDM v Krakově a v roce 2017 po CSM).

6) Podpora kněží

Pro podporu kněží v jejich službě mladým se nabízí připravit jedno téma na vikariátní konferenci kněží, na jeden kněžský den v rámci diecéze, program pro kněze v rámci trienálek a zvláště mladým kněžím nabídnout účast na Studijně-formačním kurzu Sekce pro mládež ČBK.

7) List biskupů

Dále připadá v úvahu list biskupa (jaro 2016 a 2017). Obsahem listu by mohla být pozvánka na SDM a CSM a podpora společenství mládeže.

Časová tabulka s úkoly (1.část)

Termíny	Mezníky	Dílčí kroky	Průběžné úkoly	Média
I. etapa				
2014				
Srpen	CSA	Příprava materiálu pro společenství 2014 - 2015	Zvát kněze na SFK - osobně	Spuštěn web SDM Krakov
Září				
Říjen				TV Noe Kulatý stůl: mladí a společenství ---- Publikace materiálu pro společenství 2014 - 2015
Listopad		Revize Pojd'... (1,5 roku) ---- Reflexe kurzů AN a diskuse nad DCŽM a DCM (2,5 roku)		Kříž SDM ----
Prosinec	Pouť kříže SDM v ČR			
2015				
Leden				
Únor				
Březen	XXX. SDM		Signály - projekt četby evangelia, soutěž ---- Příprava na SDM: Na diecézku rozdána kartička s modlitbou a s blahoslavenstvími	

Časová tabulka s úkoly (2.část)

Termíny	Mezníky	Dílčí kroky	Průběžné úkoly	Média
Duben		Příprava materiálu pro společenství 2015 - 2016		KT čtyřstrana o společenství
Květen				
Červen				
Červenec				
II. etapa				
Srpen			Zvát kněze na SFK - osobně	
Září				
Říjen			Modlitba za SDM	Publikace materiálu pro společenství 2015 - 2016
Listopad			Řetězová modlitba	TV Noe Kulatý stůl: SDM a společenství
Prosinec				
2016				
Leden				
Únor				
Březen	XXXI. SDM	Dokončení revize Pojd' a následuj mě	List biskupů ---- Vyvrcholení četby evangelia	KT čtyřstrana o mládeži, SDM, společenství
Duben		Příprava materiálu pro společenství 2016 - 2017		TV Noe Kulatý stůl: SDM
Květen				
Červen				
Červenec	SDM Krakov			

Časová tabulka s úkoly (3.část)

Termíny	Mezníky	Dílčí kroky	Průběžné úkoly	Média
III. etapa				
Srpen			Zvát kněze na SFK - osobně	Spuštěn web CSM
Září				
Říjen			Vikariátní / děkanátní program pro kněze o společenství mládeže	Kniha katechezí a promluv papeže ze SDM ---- Publikace materiálu pro společenství 2016 - 2017
Listopad				TV Noe Kulatý stůl: Z Krakova na CSM, společenství
Prosinec				
2017				
Leden				
Únor	CFM		Kněžský den o společenství mládeže	
Březen	XXXII. SDM		List biskupů	KT čtyřstrana o mládeži, CSM, společenství ---- TV Noe Kulatý stůl: SDM a společenství
Duben		Příprava materiálu pro společenství 2017 - 2018		
Květen				
Červen		Výsledek reflexe kurzů AN a diskuse nad DCŽM a DCM		
Červenec				

Časová tabulka s úkoly (4.část)

Termíny	Mezníky	Dílčí kroky	Průběžné úkoly	Média
Srpen	CSM		Zvát kněze na SFK - osobně	
IV.etapa				
Září				
Říjen				Knih o CSM ---- Publikace materiálu pro společenství 2017 - 2018
Listopad				TV Noe Kulatý stůl: důležitost společenství
Prosinec				
2018				
Leden				
Únor				
Březen	XXXIII. SDM			
Duben				
Květen				
Červen	Hodnocení			

autor fotografie: Jakub Kulaviak

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ ANIMÁTORŮ TŘEŠŤ 2014

NIKDO NENÍ OSTROV

Anna Bekárková

Přes 500 animátorů se sešlo v Třešti

Motivovat a nasměrovat své vrstevníky správným směrem - to vystihuje úkol mladých lidí, kteří se letos v srpnu sešli na celostátním setkání animátorů (CSA). Setkání má mladé podpořit v další aktivitě v katolické církvi a dát jim novou inspiraci.

„Setkání je připraveno pro animátory i za odměnu. Vážíme si práce, kterou ve svých společenstvích dělají. Chceme je také motivovat a inspirovat k další činnosti,“ vysvětluje hlavní organizátor P. Jan Balík.

Setkání proběhlo ve dnech 17. - 23. srpna a postupně jej navštívili biskupové z téměř všech českých a moravských diecézí. Akci organizuje ve 3-5tiletém intervalu Sekce pro mládež České biskupské konference a Asociace křesťanských sdružení mládeže. Setkání v Třešti bylo již sedmé. Předcházela mu CSA v polském Olsztyně (1992), v Rychnově nad Kněžnou (1996), ve Světlé nad Sázavou (1998), Třešti (2003), Litomyšli (2006) a Kroměříži (2009).

Pro mladé byly nachystány čtyři tematické bloky přednášek a to 1) Víra, církve, duchovní život, 2) Křesťan a svět, 3) Vztahy, sexualita, manželství a čtvrtý blok zaujímají nezařazené přednášky z psychologie, umění apod. Vystřídalo se několik desítek přednášejících z nejrůznějších oblastí. Hlavní katecheze přednesli: Mgr. Roman Cardal Ph.D., který mluvil o přirozeném zákoně a relativismu, kněz ThLic. Petr Smolek o biblické

antropologii, Mgr. Hana Imlaufová o vztazích, bývalý velvyslanec ČR ve Francii Pavel Fischer o rodině a Mons. ThLic. Tomáš Holub, Th.D. o církvi, Mons. Karel Herbst o vztahu k Bohu a dominikán fr. Antonín Krasucki, OP. o smíření.

Přítomni byli biskupové ze všech diecézí.

Na setkání přijeli mladí z různých důvodů. *„Rozhodla jsem se přijet, abych poznala nové věřící kamarády a načerpala duchovní atmosféru do následujícího akademického roku,“* prozradila jedna z účastnic. Další animátoři uvedli, že se na setkání chtějí setkat se známými nebo nabrat inspiraci ke svým činnostem ve farnostech a společenstvích. Pro mnohé byla motivací i možnost chystat a účastnit se klidnějšího přípravného týdne.

Průměrný věk účastníků letošního setkání byl necelých 21 let. Setkání navštívilo celkem 33 Janů a 32 Marií. Nejvíce práce v propagaci setkání udělala diecézní centra mládeže a osobní pozvání kamarádů.

Kromě přednášek na různá témata byly pro animátory připraveny také výtvarné a sportovní aktivity, koncert skupiny Adorare nebo divadelní představení Oskar a růžová paní.

Anna Bekárková, tisková mluvčí CSA

PS. Texty hlavních katechezí jsou k dispozici na:

<http://www.cirkev.cz/cirkev-se-setkava/mladez/materialy/>

DÍKY ZA VAŠE SRDCE NA DLANI

Milí přátelé,
jsem občan města Třeště a již několikátý den zažívám neskutečný pocit radosti a štěstí, že se mohu zúčastňovat večerních mší svatých a vůbec nasávat tu nádhernou atmosféru, která provází vaše setkání animátorů. V dnešní době, kdy jsme obklopeni lhotejností, sobectvím, neúctou ke všemu a hrubostí, je toto setkání milým konstatováním, že ještě jsou mezi námi dobří lidé se srdcem na dlani. A toho si nesmírně vážím.

Jste mladí zdraví krásní lidé. Já vám to nezávidím, protože závidět se nemá. Naopak vám přeju, aby vás vaše ideály a láska k Bohu a k lidem provázela po celý život. Ještě jednou děkuji a přeji vám šťastnou cestu domů a radostné shledání s vašimi blízkými doma. Ať vás provází Bůh.

Zdraví vás srdečně

*František Přinesdomů,
vlakvedoucí ČD ve výslužbě*

autor fotografie: Jakub Kulaviak

GRAFY Z TŘEŠTIDLA

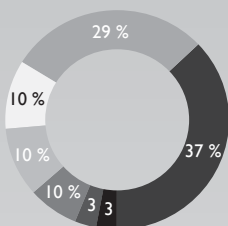

NEJČASTĚJŠÍ Jména

33x Jan
32x Marie
23x Veronika
15x Jiří

CELOSTÁTNÍ
SETKÁNÍ
ANIMÁTORŮ
2014

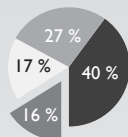
ODKUD SE O CSA DOZVĚĎELI

37 % ADCM
29 % Kamarádi
10 % Kněží
10 % Ostatní
10 % Signály, Tv Noe, web, Proglas
3 % Plakát
3 % Rodina

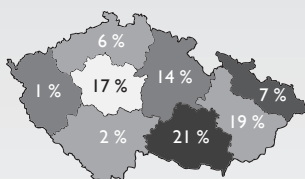
PROČ PŘIJEDOU?

3 % něco nového
5 % práce
7 % kurz
9 % duchovní
14 % kamarádi
14 % vzdělání
16 % pomoc

VĚK ÚČASTNÍKŮ

16 % 15–19 let
40 % 20–23 let
27 % 24–27 let
17 % 28–32 let

POČTY ZA DĚCÉZE

21 % brněnská
19 % olomoucká
17 % pražská
14 % královéhradecká
13 % hosté
7 % ostravsko-opavská
6 % litoměřická
2 % českobudějovická
1 % plzeňská

PUTOVÁNÍ KŘÍŽE SDM V ČR

Ve dnech od 29. 11. do 14. 12. bude po České republice putovat kříž světových dnů mládeže. V jednotlivých diecézích se o putování kříže starají příslušná DCM.

	2014		Diecéze	Místo	Akce
SO	29. 11.	SR			Přijetí
NE	30. 11.	ČR	BR		
PO	1. 12.	ČR	BR	Brno	Studentská mše
ÚT	2. 12.	ČR	BR	Brno	Studentská mše
ST	3. 12.	ČR	LT		Putování ve farnostech
ČT	4. 12.	ČR	LT		Putování ve farnostech
PÁ	5. 12.	ČR	OL	Rajnochovice Archa	Duchovní obnova
SO	6. 12.	ČR	OL	Rajnochovice Archa	Duchovní obnova
NE	7. 12.	ČR	OL	Rajnochovice Archa	Duchovní obnova a pouť na Hostýn
PO	8. 12.	ČR	OO	Stará Ves	
ÚT	9. 12.	ČR	OO/PL	Plzeň	Chvály
ST	10. 12.	ČR	PL	Plzeň	Studentská mše
ČT	11. 12.	ČR	PL	Domažlice	Adorace
PÁ	12. 12.	ČR	HK	Vesmír	
SO	13. 12.	ČR	HK	Vesmír	
NE	14. 12.	Opole PL	HK	Vesmír	Předání

Co kříž zanechává v každém z nás? Zanechává dobro, které nemůže dát nikdo jiný: jistotu věrné Boží lásky k nám. Tak velké lásky, která dokáže vstoupit do našeho hříchu a odpustit ho, vstoupit do našeho utrpení a dát nám sílu nést ho, vstoupit do naší smrti a zvítězit nad ní a dát nám spásu. V Kristově kříži se nachází všechna Boží láska, a nesmírné Boží milosrdenství. A toto je láska, které můžeme důvěřovat a ve kterou můžeme věřit.

papež František

SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE - KRAKOV 2016

Od 25. do 31. 7. 2016 se uskuteční Světový den mládeže v Krakově v Polsku.

U vzniku těchto setkání mladých lidí s papežem stál právě polský rodák, krakovský arcibiskup a nezapomenutelný papež Jan Pavel II.

Blízkost světce Jana Pavla II i místa konání nám nabízí příležitost, aby se tohoto setkání zúčastnilo velké množství mladých lidí z naší země.

Aby se zdařila příprava i průběh SDM, předkládáme první souhrn informací.

Základní informace k SDM v rámci České republiky.

Za přípravu, průběh a organizaci je zodpovědná Sekce pro mládež ČBK.

Přihlášky pro účastníky budou spuštěny v září 2015 na české webové stránce.

Předprogram v polských diecézích od 20. 7. 2016 budou zajišťovat Diecézní centra pro mládež z jednotlivých českých diecézí.

Cena bude stanovena co možná nejnižší na pokrytí nákladů na pobyt, dopravu a režie. V rámci ČR bude poskytována podpora početnějším rodinám. Pokud z jedné rodiny pojede více dětí, platí pro ně tyto podmínky pro placení: 2 děti plná cena, 3. dítě 50%, další děti 25% z celkové ceny.

Doprava na předprogram i na vlastní setkání do Krakova bude organizována společně a bude uskutečňován princip solidarity: cena dopravy bude pro účastníky z celé ČR stejná.

Pokud nějaká skupina zvolí vlastní dopravu, budou její členové požádáni o příspěvek na režijní náklady – zajištění zázemí pro české poutníky, zdravotní služby, české katecheze apod.

Pokud se rozhodne nějaká skupina pro pobyt na předprogramu v jiném místě, než bude pobývat jejich diecéze (např. v rodišti polského kněze), je třeba, aby vše zavčas domluvili se svým diecézním centrem pro mládež.

Hnutí či řeholní společenství mají možnost jet společně a vytvořit svoji skupinu v rámci poutníků z ČR. Předprogram mohou prožít se svým hnutím/řeholí, program v Krakově s mladými z ČR. Podrobnosti nutno domluvit se sekretariátem Sekce pro mládež ČBK.

Na sobotní vigilií a závěrečnou nedělní bohoslužbu jsou zváni i ostatní věřící z naší země. Bude vhodné se také přihlásit a zaplatit účastnický poplatek.

V provozu jsou již české webové stránky: krakov2016.signal.cz

Prvním krokem k SDM bude putování Kříže SDM a ikony Panny Marie v evropských zemích. V ČR proběhne putování od 30. 11. do 13. 12. 2014. Informace budou k dispozici na webových stránkách setkání.

Veškeré dotazy vám rádi zodpovíme. Můžete se obracet na svá DCM nebo přímo na sekretariát Sekce pro mládež ČBK: mladez@cirkev.cz, tel: 220 181 753, mobil 731 625 969.

NA CESTĚ K ČLOVĚKU

TÉMATA PRO SPOLEČENSTVÍ MLADÝCH LIDÍ

Sekce pro mládež ČBK připravila metodicky zpracovaný materiál pro společenství mládeže s názvem: **Na cestě k člověku**. Soubor 11 témat pojednává o křesťanské antropologii. Každé téma obsahuje vypracovaný text; metodiku; souhrnný leták a návrh modlitby.

Materiál a metodické přílohy je možné získat na DCM nebo je k dispozici ke stažení na: <http://www.cirkev.cz/cirkev-se-setkava/mladez/materialy/>

autor fotografie: Dominik David

Společenství je chvíle posvěceného ticha mezi lidmi. Je prostředí, chování a způsob, jak být a žít s ostatními. Skupina navzájem spojených lidí, kteří zpívají, hrají si, slaví a modlí se. Lidé, kteří vědí, že jsou navzájem propojeni vazbami společenství a přátelství.

Jean Vanier

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel.: 224 818 757, 733 755 999,
on-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz,
knihkupectvi@paulinky.cz. Organizacím poskytujeme u knih 15% slevu.

10 rad papeže Františka pro dobrý život

Argentinský časopis Clarín se obrátil na papeže Františka s otázkou, zda existuje nějaký návod na šťastný život. V neformálním rozhovoru Svätý otec odpověděl, že takový recept nezná, ale zmínil deset rad či principů, které jsou základem vyrovnaného života.

Brož., 24 str., kapesní formát, s fotografiemi, 35 Kč

Papež František

U mne je vždy otevřeno

Rozhovor, který s papežem Františkem vedl jeho spolubratr a redaktor italského časopisu Civiltà Cattolica P. Antonio Spadaro SJ. Otevírá se v něm v celé šíři vize papeže Františka o světě, ve kterém žije on i my, a také jeho „obyčejná“ lidská stránka.

Váz., 160 str., 185 Kč

Jan Dobraczynski

Boží přítelkyně

Příběh o Terezii z Ávily

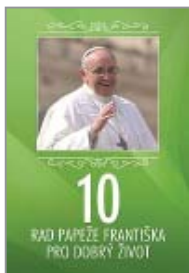
Čtenář se dozví nejen o zakladatelském díle této světice, ale také o její rodině, charakteru a lidech, kteří jí byli blízcí, včetně sv. Jana od Kříže. Zkušený autor vystihuje i politickou a náboženskou situaci Španělska 16. stol.

Váz., 296 str., 285 Kč

Dary Ducha svatého

Nové záložky. Každá z nich obsahuje úryvek z papežovy homilie o každém z darů, biblické

Budoucnost církve 4/2014

úryvky a z druhé strany modlitbu. Je vydána i záložka, která shrnuje všechny dary.

Lze zakoupit jako set (8 ks) nebo jednotlivě, (32 Kč) nebo á 4 Kč

Kardinální ctnosti

Čtyři nové záložky (Mírnost, Statečnost, Moudrost, Spravedlnost) doplňují již dříve vydané tři záložky s teologálními ctnostmi (Víra, Naděje, Lásky). Každá obsahuje definici ctnosti podle katechismu, biblické úryvky a z druhé strany modlitbu.

á 4 Kč

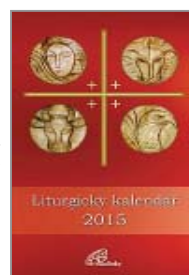
Další nové záložky s modlitbou z druhé strany, *á 4 Kč*

Modlitba v nemoci, Modlitba ve smutných chvílích, Modlitba řidiče, Modlitba v době hledání životního partnera, Modlitba papeže Františka ke Svaté rodině, 10 všedních projevů lásky, 10 Božích přikázání (jako ANO životu).

Liturgický kalendář 2015

Praktické vydání na cesty nebo k vložení do velkých pracovních diářů či biblí. Každá stránka obsahuje jeden týden. Dny jsou barevně odlišeny podle liturgického období. Obsahuje modlitby na přímluvy evangelistů a vysvětlení jejich symbolů a také popis metody lectio divina. Nechybí ani další informace, na které jste zvyklí z předešlých diářů.

Brož., 64 str., 48 Kč

Evropské setkání mladých v Praze se uskuteční od 29. prosince 2014 do 2. ledna 2015

Přípravy tohoto setkání začaly.

V září a říjnu zveme všechny na **pravidelné modlitby** s bratry z Taizé:
každé **pondělí** v 19:15 (6., 13., 20. a 27. října) v kostele sv. Josefa,
každou **středu** v 12:15 (1., 8., 15., 22. a 29. října) v kostele sv. Martina ve zdi,
od úterý do soboty (od 25. září) v 9:15 a 12:15 (kromě středy) v Kafkově domě (náměstí Franze Kafky 3, 1. patro).

Kafkův dům

Také vás srdečně zveme k návštěvě centra příprav evropského setkání, které se nachází na náměstí Franze Kafky 3, a bude přístupné všem zájemcům od úterý do soboty, v době 10:00 - 12:00 a 14:00 – 18:00.

Těšíme se na vás.

www.taizepraha.cz

XXIX. světový den mládeže
“Blahoslavení chudí v duchu, neboť
jejich je nebeské království.“ (Mt5,3)

Vydává
Sekce pro mládež ČBK a
Asociace křesťanských sdružení mládeže o. s.

Thákurova 3
160 00 Praha 6

